

Psalm 97 (96) /wg BT wyd. 4/

¹ Pan króluje: wesel się, ziemio,
radujcie się, mnogie wyspy!

² Obłok i ciemność wokoło Niego,
sprawiedliwość i prawo podstawą Jego tronu.

³ Ogień idzie przed Jego obliczem
i pożera dokoła Jego nieprzyjaciół.

⁴ Jego błyskawice świat rozświecają,
a ziemia patrzy i drży.

⁵ Góry topnieją jak wosk przed obliczem Pana,
przed obliczem Władcy wszystkiej ziemi.

⁶ Niebiosą głoszą Jego sprawiedliwość,
a wszystkie ludy widzą Jego chwałę.

⁷ Muszą się wstydzić wszyscy, którzy czczą posągi
i chlubią się bożkami;
wszyscy bogowie hołd Mu oddają.

⁸ Słyszysz o tym i cieszy się Syjon
i radują się córki Judy
z Twoich wyroków, o Panie!

⁹ Tyś bowiem, Panie, wywyższony - ponad całą ziemię
i niezmiernie wzniosły pośród wszystkich bogów.

¹⁰ Pan miłuje tych, co zła nienawidzą,
On strzeże życia swoich świętych,
wrywa ich z ręki grzeszników.

¹¹ Światło wschodzi dla sprawiedliwego
i radość dla ludzi prawego serca.

¹² Sprawiedliwi, weselcie się w Panu
i wysławiajcie Jego święte imię!

Pan króluje: wesel się, ziemio. Obwieszczenie Bożego królowania implikuje zaproszenie do radości, które psalmista kieruje do wszystkich ludzi zamieszkujących nawet najodleglejsze zakątki ziemi. Bóg jest bowiem „Władcą wszystkiej ziemi”. Obszerny opis majestatu Boga podaje szczegóły teofanii i charakteryzuje królewską władzę Jahwe. Podobnie, jak w opisie teofanii na Synaju (zob. Wj 19,16-18), objawieniu Boga towarzyszą znaki natury: „obłok i ciemność”, „ogień”, „błyskawice”,

drżenie ziemi oraz „topnienie gór” (por. Mi 1,4). Sprawowanie władzy przez Boga oparte jest o prawo i sprawiedliwość. Jego potęga, jak ogień, niszczy wszystkich nieprzyjaciół.

Muszą się wstydzić wszyscy, którzy czczą posągi. Obwieszczenie królowania Jahwe ma skłonić do zmiany postępowania tych, którzy jeszcze czczą wyobrażenia pogańskich bóstw. Psalmista nie neguje istnienia tych bóstw, ale stwierdza, że one oddają hołd Panu uznając Jego wyższość. Jeżeli tak, to i ich wyznawcy powinni to czynić.

Pan miłuje tych, co zła nienawidzą. Ostatnia część psalmu jeszcze w inny sposób określa Boże królowanie i jednocześnie daje wskazówki, jak mają żyć Jego poddani. Pan miłuje sprawiedliwych, „którzy zła nienawidzą”. On chroni życie swoich „świętych” i obdarzy ich „światłością” i „radością” swojego Królestwa.

Boże Ojcze, niech przyjdzie Twoje Królestwo miłości i sprawiedliwości, wiecznego światła i radości. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv